

РЕШЕНИЕ

№ 5659

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 06.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6751** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. 186, ал. 4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК:[ЕИК] и адрес на управление: [населено място],[жк] [улица]№ 25А, представлявано от Ц. Р. В., в качеството ѝ на управител, срещу ЗАПОВЕД ЗА НАЛАГАНЕ НА ПРИНУДИТЕЛНА АДМИНИСТРАТИВНА МЯРКА № ФК-С453-0403788/23.03.2020 г., издадена от Л. П. Х. - началник на отдел „Оперативни дейности” - С., в главна дирекция „Фискален контрол” при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - павилион № 25 за търговия с плодове и зеленчуци - находящ се на адрес: [населено място], [улица] - СТ „С.-Б.”, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна и неправилна, издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие на материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона.

В съдебно заседание, ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ АВЦ А. Е. УПР. Ц. В. – редовно призован, не изпраща представител. Постъпила е молба, с искане за даване ход на делото.

ОТВЕТНИКЪТ НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ "ОД" - С. В ГД "ФК" ПРИ ЦУ НА НАП – редовно призован, се представлява от юрк.Ч., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

При извършена на 09.03.2020 г. в 08:15 часа проверка на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - павилион № 25, находящ се в [населено място]. [улица], СБ-С., стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК], съвместно с органите на БАБХ, било констатирано, че търговецът [фирма] с ЕИК[ЕИК] в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18), не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), с което било допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба и чл. 118. ал. 1 от ЗДДС.

В търговският обект се предлагали култивирани печурки на цени от 2,00 лв. на килограм до 3.80 лв. на килограм. При проверката било установено, че при извършена контролна покупка от органите по приходите на 3,300 кг. култивирани печурки на цена 3.80 лв. на килограм на обща стойност 12,50 лв. не бил издаден фискален бон от фискалното устройство в обекта, модел „D. С. М-02“, с ИН на ФУ DY458340 и ФП №36616376 или от кочан с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба Н-18/2006 г. Покупката била извършена преди легитимацията на проверяващите, заплатена в брой и лева от Б. И.- инспектор по приходите в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ. на НАП, за която не е бил издаден фискален бон на стойност 12.50 лв. сумата била приета за сметка на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

След легитимацията на проверяващите от ФУ били отпечатани Дневен финансов отчет и КЛЕН от ФУ, от които било видно, че реализирания до момента на проверката оборот е 0.00 лв. и сумата от 12.50 лв. не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице било длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Разпоредбата била доразвита в глава IV-та и чл. 25, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на министъра на финансите, съгласно която независимо от документирането с първичен счетоводен документ, задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата:

1. (доп. - ДВ, бр. 49 от 2010 г., в сила от 29.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2012 г., в сила от 21.12.2012 г.) по чл. 3, ал. 1 - за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1:

По силата на чл. 25, ал. 3 от Наредбата, фискалната касова бележка в случаите по ал. 1

се издавала при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 били длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] попадало в обхвата на лицата посочени в чл. 3, ал. 1 на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, според който всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, което обаче не било направено при получаване на плащането след извършена контролна покупка на стока.

От гореизложеното следвало, че от [фирма] с ЕИК[ЕИК] като е било длъжно не е изпълнило задължението си при направеното плащане в брой на стойност 12.50 лв. в стопанисвания от него търговски обект да издаде фискална касова бележка за извършената продажба на стоки при получаване на плащането.

За установените факти и обстоятелства бил съставен протокол за извършена проверка серия АА № 0403788/09.03.2020 г. на основание чл. 110. ал. 4, във връзка с чл. 50. ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

С оглед установеното по горе следвало, че [фирма] с ЕИК[ЕИК] не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Установеното се потвърждавало от приложените доказателства:

Протокол за извършена проверка серия АА № 0403788/09.03.2020г.

Дневен финансов отчет №001365/09.03.2020 г., опис на касова наличност. Клен от 09.03.2020 г. Поставено било съобщение на видно място в обекта от органите на НАП указващо, че в обекта е констатирано нарушение, за което се предвижда налагане на принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект.

Предвид изложената по-горе фактическа обстановка и извършеното нарушение на чл. 118. ал. 1 от ЗДДС, което се явявало основание по смисъла на чл. 186. ал. 1, т. 1. б. „а“ от ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка и на основание чл. 186. ал. 3 от Закона за данък върху добавената стойност, е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - павилион № 25, находящ се в [населено място], [улица], №13, СБ-С., стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 (четирнадесет) дни, на основание на основание чл. 186, ал. 1. т. 1. б. ”а” от Закона за данък върху добавената стойност и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е адресат на акта.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е орган по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. За доказване компетентността на органа, издал акта, по делото е представена Заповед на Изпълнителния директор на НАП, съгласно която началниците на отдели

„Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ са определени за компетентни длъжности лица да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 от ЗДДС.

Въз основа на изложеното Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия. Заповедта е издадена в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми.

От представените по делото доказателства по безспорен начин се установява, че при извършена контролна покупка от органите по приходите на 3,300 кг. култивирани печурки на цена 3.80 лв. на килограм на обща стойност 12,50 лв. не е издаден фискален бон от фискалното устройство в обекта, модел „D. C. M-02“, с ИН на ФУ DY458340 и ФП №36616376 или от кошачан с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба Н-18/2006 г. Покупката е извършена преди легитимацията на проверяващите, заплатена в брой и лева от Б. И.- инспектор по приходите в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за която не е бил издаден фискален бон на стойност 12.50 лв. сумата била приета за сметка на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

След легитимацията на проверяващите от ФУ били отпечатани Дневен финансов отчет и КЛЕН от ФУ, от които било видно, че реализирания до момента на проверката оборот е 0.00 лв. и сумата от 12.50 лв. не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, предвидената в нормата ПАМ „запечатване на обект за срок до 30 дни“, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага спрямо извършител на нарушение, обективизирано в неспазването на реда и начина за издаване на съответен документ за продажба. С чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, е въведено задължение за всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него продажби в търговски обект чрез издаването на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо дали е поискан друг данъчен документ. Съгласно чл.118, ал. 3 от ЗДДС, фискалният и системният бон са хартиени документи, регистриращи продажбата/доставката на стоки или услуги в търговския обект, по която е заплатено в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта или с други заместващи парите платежни средства, издадени от въведено в експлоатация фискално устройство от одобрен тип или от одобрена интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност. Задължението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС е намерило отражение в издадената от министъра на финансите на основание чл. 118, ал. 4 от ЗДДС Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, в чл. 3, ал. 1, на която изрично е предвидено задължение на лицата, независимо от документирания с първичен счетоводен документ, да издават за всяка продажба при всяко плащане и фискална касова бележка от фискално устройство или касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, с изключение на изрично изброените в разпоредбата случаи.

От доказателствата по делото се установи, че дружеството-жалбоподател не изпълнило задължението си по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС да издаде фискални касови бонове за извършените плащания, предвид представените банкови извлечения. Нарушението по чл.118 от ЗДДС е формално такова и с счита довършено с

неиздаването на фискалния бон.

Относно срока на налагане на мярката, Съдът намира, че административният орган действа при оперативна самостоятелност, поради което на съдебен контрол подлежи единствено съответствието на акта с целта на закона и спазването на пределите на оперативната самостоятелност. Определеният срок за налагане на ПАМ от 14 дни е в рамките на законоустановения максимален срок от 30 дни, като в обжалвания акт са изложени достатъчно мотиви, позволяващи преценката за съответствие с целта на закона. Следва да бъде посочено, че след като законът императивно предвижда в чл. 186, ал. 1 от ЗДДС в кои случаи административният орган има задължението успоредно с ангажирането на административнонаказателната отговорност на дружеството, да наложи принудителната административна мярка по чл. 186 от ЗДДС с последиците по чл. 187 от ЗДДС, то той действа при обвързана компетентност. С оглед на това след като законодателят изрично е посочил, че в тези случаи следва да бъде наложена ПАМ – „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него” и фактическата обстановка по делото съответства на хипотезата на нормата, (което е установено в хода на производството), то налагането на ПАМ от този вид в конкретния случай съответства на целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС, прилагането на ПАМ е правнорегламентирано именно в условията на обвързана компетентност – независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, то същият е длъжен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС – „запечатване на обект“ за срок до тридесет дни. Освен правилната фактическа обстановка, с обжалваната заповед, деянието правилно е квалифицирано като състав на административно нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. Неспазването му дава основание за налагане на ПАМ на основание чл. 186 от ЗДДС, по отношение на което ирелевантно ще се яви и обстоятелството, ако впоследствие се издаде съответният документ за извършена продажба.

По тези съображения, Съдът намира обжалваната заповед за издадена при правилно приложение на материалния закон.

С оглед цялостната проверка, която Съдът извършва по чл.146 от АПК намира, че процесната заповед за налагане на принудителна административна мярка, е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването ѝ, актът е съобразен с материалния закон и неговата цел. Поради това обжалваната заповед е законосъобразна и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна. За да достигне до този извод съдът съобрази и актуалната съдебна практика на Върховен административен съд по аналогични случаи, като например: Решение № 6920 от 09.06.2016 г. по административно дело № 2561 от 2015г., VIII отделение на ВАС, Решение № 6015 от 26.05.2016г. по административно дело №8801 от 2014г. по описа на ВАС, VIII отделение.

С оглед този изход на спора в полза на ЦУ на НАП следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. В тази връзка и на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, на ответника следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100.00 лева (сто лева).

Така мотивиран, Административен съд София – град, III–то отделение, 71- ви състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК:[ЕИК] и адрес на управление: [населено място],[жк] [улица]№ 25А, представлявано от Ц. Р. В., в качеството ѝ на управител, срещу ЗАПОВЕД ЗА НАЛАГАНЕ НА ПРИНУДИТЕЛНА АДМИНИСТРАТИВНА МЯРКА № ФК-С453-0403788/23.03.2020 г., издадена от Л. П. Х. - началник на отдел „Оперативни дейности” - С., в главна дирекция „Фискален контрол” при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - павилион № 25 за търговия с плодове и зеленчуци - находящ се на адрес: [населено място], [улица] - СТ „С.-Б.”, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК:[ЕИК] и адрес на управление: [населено място],[жк] [улица]№ 25А, представлявано от Ц. Р. В., в качеството ѝ на управител, да заплати на ЦУ на НАП разноски в размер на 100.00 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: